

Ch 19

Ngo i Truy n

Khi Anh Có Em

Đây là a con n m ngoài k ho ch.

Khi bi t tin có thai, Tô M t ng n ra m t lúc. Vào th i kh c ó, trong u cô v t qua r t nhi u chuy n, ví d li u Thanh Tuy n có bài xích s xu t hi n c a em trai ho c em gái? Bâ y gi có thêm m t a con, li u cô có th ch m sóc Thanh Tuy n chu áo? Cô ang phát tri n s nghi p, v i tính cách c a V ng C An, ch c ch n anh ch ng m t n c nghi p nh bé c a cô mà hy v ng cô t p trung lo cho gia ình. Ngh xa h n m t chút, vì các tri u ch ng nôn e, h ng huy t, th l c kém... Tô M t không th ch m sóc Thanh Tuy n trong khi v n i làm, cô còn ph i ngh ng i theo l i d n c a bác s . Vì v y, cô mu n ón b m n s ng Nam Chiêm m t th i gian, ít nh t cho t i khi cô h t c . Nh ng s ng chung đ i m t mái nhà, m i ng i khó tránh kh i ch m m t nhau. Vì tính cách, thói quen s ng khác bi t, li u hai bên có x y ra va ch m, mâu thu n? T t c nh ng i u này u là v n không th d oán tr c.

Còn m t chuy n n a, dù ép b n thân ng b n tâm nh ng Tô M t v n khó tránh kh i ngh ng i. M i ng i u ca ng i v p và s v i c a ng i m nh ng có m t s th t n gi u ng sau v p, ó là b ng c ch y x , c th phù n , m t y v t nám... M t lo t s thay i này, dù c che y b ng nh ng b qu n áo p thì c ng không th che gi u. T t nhiên, â y là tâm lý s u mu n mang tính ích k c a ng i ph n , ch có th c t gi u trong lòng.

L n u tiên sinh con, Tô M t v n còn tr nên h i ph c r t nhanh. Bâ y gi ã cách sáu, b y n m, cô không th gi tâm tr ng vô t nh tr c. Cô hi u rõ n i au n trong quá trình sinh con.

i m y tháng u, t c th i k nguy hi m qua i, Tô M t b ch ng a th ng sang Toronto.

Ban u ch nói i ngh ng i vài tu n, nhân ti n xem môi tr ng s ng sau này nh c d ng lão, nh ng V ng C An luôn luôn nói m t ng làm m t n o. Bác s ph s n và n i sinh ã b anh s m li t vào ph m vi kh o sát. Tô M t m i xu ng máy bay c m y ngày ã b a t i b nh vi n siêu âm. Tô M t còn ch a nhìn rõ m t con, bà bác s tóc hoa râm ã lên ti ng h i: “Hai v mu n bi t gi i tính c a a tr ngay bâ y gi hay i n lúc sinh cho b t ng ?”

Tô M t v n ang do d , V ng C An h i th ng: “Con trai hay con gái?”

Bác s quan sát k m t l n. “Tôi t m th i không phát hi n ra “c t c nh ” c a thai nhi, r t có kh n ng là con gái”.

Hai ng i nh t th i im l ng, Tô M t nh y c m phát hi n ra ông b t ng lai bên c nh h i r . Trên ng v , V ng C An tr nên ki m l i, v không hài lòng.

Tr c thái c a anh, Tô M t c ng không vui, nh ng sau ó cô t nh , ch ng thềm so o v i anh.

Công vi c c a V ng C An r t b n r n nên anh ch v i Tô M t m t tu n r i v n c, cô m t mình trong c n nhà r ng rãi, xung quanh cây c i um tùm, có c th m c và v n hoa h ng. M y ngày sau anh l i bay sang, Tô M t không tìm c c n nh n vài câu, V ng C An ngh : “Ngoài kia toàn là ng i Trung Qu c, em hãy ra ngoài làm quen v i h ”.

“Em không th ngh quá lâu, có tên mà không làm vi c, m i ng i s nói này nói n ”.

i v i anh, lý do này không h có s c thuy t ph c.

Tô M t nói ti p: “Anh có bi t làng này b ng i ngoài g i là gì không?”

“Gì?” Anh h i.

“Làng v bé”. Tô M t tr l i.

V ng C An c i. “V v n!” Ng ng vài giây, anh ti p t c: “V bé càng t t, v bé c chi u chu ng. Nh ng tu i c a em... không còn thích h p làm v bé”.

Tô M t ch ng thềm nói l i.

V ng C An quan sát s c m t c a cô, c t gi ng d u dàng: “Hay là ón b m em sang bên này? Nha u Thanh Tuy n c ng c ngh h e, c nhà sang ây v i em”.

Tô M t áp: “Em v n c ti n h n, sinh con âu ch ng c”.

V ng C An không nhi u l i, g i i n tho i kê ng i t vé máy bay. Hai v ch ng l i t i b nh vi n khám thai nh k , l n này bác s siêu âm v n nói là con gái, còn cho bi t tu i c a hai ng i c ng l i v t quá m c tiêu chu n, h i b n h có mu n ki m tra h i ch ng Down hay không?”

Nghe bác s nói v y, Tô M t li n c m th y c ng th ng.

V ng C An nói: “Xét nghi m i, ng sinh ra a tr gi ng nh T ng Thiên B o”.

Tô M t c m th y khó ch u, c ý b i m óc: “Gi ng i m nào? T ng Thiên B o âu ph i m c b nh Down”.

V ng C An l i nói: “C ng nh nhau c thôi. Em sao th ? n gi v n còn b o v c u ta?”

Tô M t c m th y không th nói chuy n v i ng i àn ông này, li n i ng ký ki m tra. Ch i m y ngày trong th p th m, hôm i l y k t qu ki m tra,

bác s cho bi t các ch s bình th ng, n m ph m vi nguy hi m th p, r i h i hai v ch ng có quy t nh ch c i hay không, nh ng ch c i s có nguy c b s y thai.

Tô M t li n c m th y au u. i v i cô, cu c s ng nh vô s m nh mà cô ph i l a ch n, trong khi m nh sau càng khó gi i h n m nh tr c.

V ng C An c ng tr m m c.

L n này, Tô M c a ra quy t nh: “Bác s b o c n làm gì thì làm, m t khi con là c a em, c ng ch ng ch y c.”

V ng C An nói: “Thôi kh i, c nuôi nó c ng không sao, chúng ta âu ph i không nuôi n i”.

Bi t anh nóng lòng mu n có con, Tô M t ngh , tr khi anh “ i” mu n h n con, b ng không sao anh có th nuôi nó c i? Nh ng cô không dám nói câu này mà ch áp: “S c kh e là cái phúc l n nh t c a con cái, em c m th y con s không sao, ki m tra ch an lòng thôi”.

L i m t tu n n a trôi qua, ông bà Tô và Thanh Tuy n ã t i Toronto. Tô M t không còn ngh n chuy n v n c.

Hôm ti n hành ch c i, m i ng i u c ng th ng. Tr c khi ch c i, bác s l i siêu âm l n n a. L n này thai nhi l n h n, bác s i u ch nh hình nh hai v ch ng nhìn rõ, sau ó k t lu n: “Bây gi ã có th ch c ch n, là con trai”.

V ng C An im l ng. Tô M t ngh ít nhi u anh c ng nên t ra vui m ng, nh ng anh ch ng nói ch ng c i. Cô gi tay ch c vào ng i anh, anh m i n m tay cô.

Ki m tra xong, m i ngày sau m i có k t qu , V ng C An vì vi c c a công ty l i bay v n c.

Tô M t v a giúp b m và con gái làm quen v i môi tr ng s ng v a th p th m m t ng ngày. Cu i cùng c ng n ngày nh n k t qu , ông b t ng lại không sang, ch g i i n tho i h i han tình hình. Nghe cô nói “không sao”, đ ng nh anh th phào nh nhõm, sau ó đ n v . “Còn m y ngày n a anh m i xong vi c, em hãy ngh ng i cho t t”.

Sau khi gác i n tho i, Tô M t soi g ng. Ng i ph n trong g ng l i béo h n m t chút. M y ngày tr c vì chuy n c a thai nhi, cô lo l ng n m c m t mình khóc th m trong êm t i nên m t s ng húp. Cô ngh , làm sao có th g p anh v i b đ ng này? M t m t, cô mong ch ng s m tr l i, m t khác không mu n g p anh.

V ng C An i i v v gi a hai n c, th ng không th y bóng dáng, ông bà Tô đ n đ n c ng có ý ki n, h i khéo tình hình công vi c c a con r .

Tô M t ành nói: “S p r i, m y ngày n a là anh y có th sang bên này”.

L i m t tu n n a trôi qua, V ùng C An qu nhiên xu t hi n. Tô M t r t ng ã ngừng b i v a nhìn th y cô, áy m t anh v t qua m t tia kinh ng c. Sau ó, anh c i c i, nói: “M i có m y ngày mà em ã béo th này r i, m t s ng nh b ánh. Anh dám th là anh không có thói v phu”.

Tô M t v n t ra bình th ng nh ng th c ra cô r t t c gi n. Khi V ùng C An i n, gi tay ôm cô, ng i th y mùi àn ông y lòi cu n t a ra t ng i anh, trong lòng cô càng phi n mu n. Anh v n quy n r nh v y, còn cô ngày càng kém thu hút. Ch vì i u này, c bu i t i Tô M t ch ng thêm ý n V ùng C An. Khi anh nói chuy n v i cô, cô ch áp ng n g n, tuy t i không ch ng lên ti ng tr c.

V ùng C An t m xong, lên gi ãng, gi i thích v i v : “Công vi c v n ph i làm, có m y v c n anh ích thân àm phán, i ph ãng nói m y l n, anh c ng không ti n t ch i. Em yên tâm, khi nào em chu n b sinh, ch c ch n anh s bên này, không i âu c ”.

Tô M t “ ” m t ti ng, cu i cùng v n nói m y câu: “Có b m em ây, anh c lo vì c c a anh i. Ra ngoài àm phán c ng ch là n m c ch i chu t, u ng r u, ánh golf, ch i ùa v i gái tr ... trong khi em su t ngày b nh t nhà”.

V ùng C An nói: “Em ãng nhà c ngày, th i ti t p thì có th ra ngoài i d o”.

“Ngày nào em c ãng i d o”. Tô M t áp.

Nh ãng vì c m th y c th n ng n , cô không bao gi i n n i ông ng i.

V ùng C An có chút m t m i nên t t ãn, không nói chuy n n a. M t lúc sau, anh s b ãng cô. “Em quay ãng i sang bên này i!”

Tô M t nói: “B ãng em to quá, không ti n”.

“Ch m t lúc thôi”.

“N m ãng i v bên trái không có l i cho thai nhi”.

Anh nói. “ ãnh i v trí cho em”.

“Bên này g n c a s , thoáng h n”. Tô M t áp.

Th i gian g n ây cô s nóng, bu i t i ng không yên gi c, tâm tr ãng lúc nào c ãng r , trong lòng hay b c b i, n hôn c ãng ch ãng có h ãng thú.

V ùng C An im l ãng, Tô M t t ãng anh ã ãng say. Ai ãng anh dùng u ngón tay v ãng ãng trên b ãng cô.

Tô M t t nhiên c m th y t i thân, nói nh : “B m em ây, anh có th t ra nhi t ãnh h n m t chút, ch ãng trò chuy n v i ông bà không?”

Anh “ ” m t ti ng, l ãng l xoay u cô. “L i ây ãnh hôn m t cái”.

“ ãng, em béo ãn m c này r i”.

“Dù em có bị n thành heo thì anh c ng ph i nh m m t mà hôn”.

“ áng ghét”. Cô kh y ng i anh nh ng cu i cùng v n quay u.

Hai ng i hôn nhau m t h i, sau ó V ng C An l i c t gi ng d u dàng, d dành v .

Tô M t th a d p lên ti ng: “Hay là ngày mai chúng ta cùng t i b o tàng khoa h c?”

“ c”.

Cô t ra vui m ng. “Thanh Tuy n mu n xem mô hình b phóng tên l a”.

V ng C An nói: “Ngày mai b o lái xe a h i, chúng ta i d o quanh th tr n ây”.

“Không ph i c nhà cùng i à?”

“Hay là b o m i ng i t i th tr n ch i, tr con có th c i ng a ó, còn chúng ta t i b o tàng khoa h c?”

Tô M t th dài. “Anh ng nh v y, c nhà cùng i khó l m sao?”

Anh ôm vai cô, im l ng, m t lúc sau m i lên ti ng: “Bao nhiêu ngày không g p em, anh ch mu n hai chúng ta bên nhau”.

Tô M t m m lòng, thôi thì m c anh, chuy n ngày mai ngày mai tính.

Hai ng i chìm vào gi c ng . D ng nh không bao lâu, Tô M t nghe th y ti ng b c chân ch y vào phòng, cô l p t c t nh d y. Ngoài c a s , tr i ã t m sáng, Thanh Tuy n ng bên c nh gi ng, v m t cô: “M , m , con mu n ng v i m ...”

V ng C An c ng th c gi c, nheo m t nhìn hai m con. Tô M t v i y ng i anh Thanh Tuy n chui vào ch n.

Bà Tô gõ c a bên ngoài, g i kh : “Thanh Tuy n, Thanh Tuy n, cháu mau ra ngoài i...”

Thanh Tuy n c t cao gi ng: “Cháu không ra. Hôm nay là ch nh t, m nói ch nh t cháu có th ng cùng m ”.

Bà Tô ng ng ngừng, ành l n ti ng khuyên nh : “Con bé này sao ch ng nghe l i gì c ! Bây gi v n còn s m, cháu ng gây n ào ng i khác còn ng !”

Thanh Tuy n li c nhìn V ng C An. “Hai ng i u t nh r i, m m t c r i”.

V ng C An b qu y r y n au c u. Anh nh m m t, l t ng i n m s p, vùi u xu ng g i.

Tô M t ành nói nh : “M , không sao âu, m c i ng i!”

Bà Tô c i. “M s con bé làm phi n v ch ng con”.

Tô M t càng ng ng ngừng. “Không sao âu !”

Thanh Tuy n không ng yên, ch c ch c l i nói: “M , con mu n dùng đi ng c a m ch p nh. M bi t không, b n ABC l p con ng c l m”. Sau ó, con bé b t u hát nh ng bài hát ch c t bé n gi .

Tô M t d dành: “Con ngoan, mau ng i, n u không bu n ng thì m c qu n áo xu ng gi ng, chú v n ch a thích nghi v i vi c chênh l ch múi gi , con ng n ào n a!”

Thanh Tuy n ph n bác: “Không ph i là chú, mà là bác V ng”.

V ng C An v n im l ng, Tô M t nói: “ , con ngoan, mau d y i!”

Thanh Tuy n nói: “Không úng, bác y có tóc b c, ph i g i là ông, ông già m i úng!”

Tô M t b t c i, th t l ng b m t bàn tay l n cù nh , cô không tìm c l i c i.

Thanh Tuy n ng c nhìn m : “M làm sao v y?”

V ng C An m t kiên nh n, tr l i thay Tô M t: “Cháu hãy ngoan m t chút, t d y m c qu n áo i, ng p vào b ng m cháu”.

“Cháu không...” Tuy nói v y nh ng con bé r t nh y c m. Tô M t gi nó l i, nó không áp l i, gi n d i nh y xu ng gi ng, v a i ra ngoài v a nói: “Cháu âu có p m , v a r i là b ng m p cháu m t cái...”

Sau khi Thanh Tuy n i kh i, V ng C An th dài, ôm bà xã vào lòng. Tô M t không vui, nh m ng i d y: “C ng mu n r i, em d y ây!”

V ng C An dùng l c kéo cô n m xu ng.

Tô M t giãy gi a, “Bây gi anh i x v i Thanh Tuy n th nào, nó s h c theo, sau này nó c ng s l nh nh t v i em trai. Anh mu n ch ng ki n c nh t ng ó hay sao?”

V ng C An không tr l i.

Tô M t nói ti p: “Tr con r t nh y c m, ai i x th t lòng v i nó, nó u bi t”. Cô ng m ngh , cu i cùng c ng nói ra i u ã kìm nén b y lâu. “Anh âu ph i mu n h ng th th gi i c a hai ng i mà anh không thích ti p xúc v i ng i nhà c a em, vì ng i phi n ph c thì có!”

V ng C An nói: “Anh không quen s ng cùng ng i không thân thu c”.

Tô M t ph n bác: “Chính anh ón b m em sang bên này”.

“Sau khi em sinh, anh s a h v ”.

“Sau ó, anh ti p t c b n r n, còn em ây nuôi con?”.

“Ch ng ph i có ng i giúp vi c hay sao? Em có th cùng hàng xóm i d o ph , u ng cà phê...”

“ úng r i, anh nói chuy n v i láng gi ng còn nhi u h n v i b m em”.

“Anh có th nói gì v i b m em? Ch ng có chuy n gì nói.”

Tô M t ng m ngh , c t gi ng không m y tình nguy n: “Anh có th nói chuy n v c phi u, b em c ng ch i c phi u”.

V ng C An kh c i.

Trong lòng Tô M t v n khó ch u: “Anh nên ngh n nh ng i u này t tr c khi k t hôn m i úng”.

V ng C An l ng thnh.

Tô M t l i nói: “B m có th không s ng cùng chúng ta nh ng Thanh Tuy n ph i theo em. Lúc tr c anh ã ng ý v i em chuy n này”.

V ng C An nh m m t. “Vì v y anh m i ón con bé qua ây nó thích nghi v i hoàn c nh”.

Tô M t th dài, h gi ng th m dò: “C ng c n thích nghi v i hoàn c nh trong gia ình n a, mà i u này c n s ph i h p c a chúng ta, úng không?”

V ng C An không tr l i.

Tô M t xu ng gi ng. Anh m i h i: “Em còn mu n th nào n a?”

Tô M t ng i xu ng, n m tay anh: “Hôm nay c nhà n b o tàng khoa h c c không anh? Ch hôm nay thôi”.

V ng C An bu n b c b t tóc: “ c, c”.

N m ng i thu x p xong xuôi r i ra kh i nhà. Tô M t không gi tài x i cùng, V ng C An ph trách lái xe. Anh v n ki m l i nh th ng l , ch là lúc vào b o tàng, Thanh Tuy n trèo lên trèo xu ng, anh s b con bé. Bu i tr a n c m, V ng C An không n n i n nhanh nên c gia ình t i m t nhà hàng cao c p g n ó. Thanh Tuy n còn nh , khó tránh kh i hi u k , ch y i ch y l i ngó nghiêng. Ông bà Tô i theo cháu g i l n ti ng khi n m i ng i chú ý. Tô M t c m th y h i ng i, a m t quan sát v m t c a ch ng, có l trong lòng anh c ng không tho i mái.

Ông Tô nh n ra i u ó, c t gi ng gi u v i v . “Ng i Trung Qu c chúng ta có thói quen n to nói l n, ph i kìm nén c h ng r t khó ch u, nh ng ra ngoài v n ph i “nh p gia tùy t c”.”

Bà Tô quay sang con gái. “B con không thích nh ng n i nh th này, v a t ti n l i v a gò bó. L n sau n hamburger và khoai tây chiên là c r i, mu n n ngon, chúng ta v nhà t n u”.

Tô M t li c nhìn V ng C An, c i, nói: “B m không quen dùng dao d a, c ng mu n ti t ki m cho anh”.

Lúc này V ng C An m i áp m t câu: “C ng t t, sau này chúng ta n nhà”.

V nhà, ch có Thanh Tuy n vô t h n h , nh ng ng i l n u có tâm s trong lòng.

Bu i chi u, V ng C An h n m y ng i b n i u ng trà. Tô M t cùng b m ch i ngoài v n hoa m t lúc thì a Thanh Tuy n vào nhà n kem, khi i ra ngoài, cô nghe th y bà Tô nói v i ch ng: “Khu v n t i t t nh v y mà ch tr ng hoa c thì úng là quá lãng phí. N u là tôi, tôi s tr ng ít rau xanh, cà chua, sau này kh i c n i mua”.

Ông Tô c i: “Nh ng ây không ph i v n nhà bà, là v n c a ng i ta, chúng ta không th t quy t nh”.

Bà Tô th dài: “Ông nói úng, chúng ta ch là khách, làm gì c ng ph i nhìn s c m t ng i khác”.

Ông Tô c t gi ng bu n bu n: “Ng i x a nói c ng có lý, xây đ ng gia ình nên tìm ng i môn ng h i. N u không, khi s ng chung th t không đ ch u”.

Bà Tô l i nói: “Ông nói ít thôi, ng con gái chúng ta nghe th y”.

Ông Tô h gi ng: “Bây gi ngh mà tôi v n th y ti c. Ti u Châu t t bi t bao, tính cách thân thi n, hòa nhã, i x v i chúng ta c ng t t, l i ch ng ch c trong công vi c, i x v i Thanh Tuy n không có gì áng phàn nàn...”

Bà Tô c i. “Ban u ông còn chê c u y khéo léo quá, sau ó c u nói cho ông bi t m t vài tin t c n i b , giúp ông ki m c ti n t c phi u, th là ông l i n coi c u y là tri k .”

Ông Tô l c u. “Bà không bi t âu, khi có thêm m t i t ng thì s d dàng so sánh u, khuy t i m. ng nhiên tôi bi t con gái chúng ta thích h p v i lo i ng i nào h n. Bây gi s ng v i c u này, chúng ta ph i nhìn s c m t c u y, con gái c ng luôn ph i l y lòng ng i ta, th t không d dàng gì...”

Bà Tô nói: “Nh ng ng i có i u ki n kinh t quá t t th ng ra v ta ây”.

Ông Tô “h ” m t ti ng. “Con gái chúng ta c ng ch ng ph i không s ng n i khi r i xa c u ta”.

Bà Tô xua tay. “Thôi ng nói nhi u ông , ch c n hai a chúng nó thích nhau là c. Có i u cái chân b tai n n, nói ã lành l n hoàn toàn nh ng sao tôi luôn c m th y có v n , không bi t lúc v già s th nào?”

Ông Tô l c u. “Chuy n t ng lai tôi c ng ch ng th can thi p nh ng bây gi , c u ta ch a m t l n g i chúng ta là b , m ”.

Tô M t bê a hoa qu i t i. “Thanh Tuy n c ng có g i anh y là b âu, còn ch ng khách khí v i anh y”.

Bà Tô nói: “Ai l i i so sánh tr con v i ng i l n bao gi ?”

Tô M t c i. “M i ng i u c n th i gian thích nghi, m t th i gian n a s t th n”.

Ông Tô ng m ngh m t lát r i nghiêm túc nói: “Con gái, b ã bàn b c v i m con, b m nh i con h t c m i v n c, nh ng g n ây ch ng con th ng bên này, b m ây c ng không t i n, l i không th b bê nhà c a quá lâu, hay là nh v y i, b v tr c, m con l i ch m sóc con?”

Bà Tô l p t c lên ti ng: “M t mình tôi ây làm gì? Ngôn ng b t ng, h n n a nhà c ng ã có ng i giúp vi c”.

Bi t b m không mu n l i n i t khách quê ng i, Tô M t có chút khó x . Bu i chi u, V ng C An tr v , cô nh c n chuy n này, anh nói th ng: “T n i xa xôi t i ây, ít nh t ông bà c ng nên i n khi cháu ngo i ra i r i hãy quay v ch !”

Nghe con r nói v y, ông bà Tô không dám ph n bác.

Còn m t tháng n a là t i ngày Tô M t lâm b n, V ng C An nhà nhi u h n nh ng th nh tho ng v n ra ngoài u ng trà cùng b n bè, h u nh không nói chuy n v i b m v .

Thanh Tuy n v n ch y vào phòng ng c a hai v ch ng vào m i sáng s m. V ng C An t ra nh n n i v i con bé con lúc u khi n Thanh Tuy n ngày càng c th . M t l n, con bé nh y nhót, ca hát trên gi ng, V ng C An s nó p vào Tô M t nên nói vài câu. Thanh Tuy n khóc n c n , anh h t cách, ành d dành, h a s a nó i v n thú và mua ch i, nó m i ng ng khóc. Thanh Tuy n ch i v i b n tr xung quanh, l i i h c l p m t nên ti ng Anh t i n b r t nhanh. V nhà, nó v a s b ng m v a hét: “Mommy, mommy, mommy!” Nhìn th y V ng C An ang ng i sofa dùng laptop, nó ch y n v vào u anh. “Daddy, daddy, daddy!”

Tô M t ng n ng i. V ng C An đ ng ng tác, m t v n dán vào màn hình máy tính, nói: “Hi, Candy!”

Thanh Tuy n thích cái tên m i này, l i hét: “Daddy!”

“Candy!”

“Daddy!”

“Candy!”

...

Bu i t i i ng , hai v ch ng n m ôm nhau, Tô M t hôn V ng C An, sau ó nói nh : “C m n anh!”

V ng C An c t gi ng tr m tr m: “Gien c a nhà h ng quá tr i, Thanh Tuy n ch ng gi ng em, i u này không t t l m”.

Tô M t c m tay anh, t lên b ng mình, nói sang chuy n khác: “Anh ã ngh t tên con là gì ch a?”

“Ch a”. V ng C An tr l i. “G i nó là Ni m S n⁽¹⁾ i, V ng Ni m S n”.

Tô M t nói l n ti ng: “Anh b th n kinh à?”

V ng C An tr l i: “Coi nh Châu Vi n S n ã ch t”.

Trong lòng Tô M t r t d ch u, cô không nh n c c i, l i nghe anh nói ti p: “Qu th t anh r t m c khi k t hôn v i em, m c c i y ch !”

L i hai tu n trôi qua, trong kho ng th i gian này, th y V ng C An thân thi t v i Thanh Tuy n, ông bà Tô c ng bao dung v i anh h n, không khí gia ình vô cùng m m.

Ngày hôm sau i khám thai, bác s l i siêu âm cho Tô M t. L n khám tr c ó, bác s cho bi t t t c u bình th ng, khuyên Tô M t th ng, nh ng l n này l i nói: “N c i ít i nhi u, cô hãy v u ng nhi u n c, ngày mai l i n khám xem sao”.

Hai v ch ng c m th y lo l ng. Tô M t v n nhà không ng ng u ng n c, V ng C An lên m ng tra c u thông tin, càng c càng th y m m t, nh ng anh không dám nói ra, ch chau mày. “Th ng nhãi này còn ch a ra i ã khi n b nó lo l ng”.

Ngày hôm sau, hai ng i l i t i b nh vi n. V ng C An lái xe, bàn tay run run.

Bác s ki m tra, cho bi t tình hình ã t t h n hôm qua nh ng v n không ph i là lý t ng, nh c nh h th ng xuyên theo dõi tim thai, n u có gì b t th ng ch ng t thai nhi thi u đ ng khí, c n ti n hành m ngay.

M y ngày nay, c gia ình th p th m, b t an. Vì mu n m i ng i b t lo l ng, V ng C An yêu c u m . Không ng b nh vi n v n ch a s p x p l ch ph u thu t, Tô M t ã b v n c i. V ng C An l p t c a v t i b nh vi n, ông bà Tô c ng i theo, ng i giúp vi c nhà ch m sóc Thanh Tuy n.

u tiên Tô M t th ng, au n nh ch t i s ng l i s u t c bu i chi u. n t i v n ch a sinh mà cô ã không còn chút s c l c, y tá h i có c n ng i nhà bên c nh không. Tô M t toát rã m hôi, th không ra h i: “Không c n...” Sau ó, cô l i nói: “B o m tôi vào ây!”

Hai ng i àn ông i bên ngoài.

V ng C An ng ng i không yên. Th y s c m t b v không t t, anh m i nh ra ph i b o ng i a c m n c vào b nh vi n. L i i thêm m t lúc, ng i ph n n c ngoài phòng bên c nh v n n ki m tra tim thai, không ng sinh luôn. Nghe ti ng tr con khóc oe oe, anh vu t tóc ra sau, ngh b ng, m ki p, bà Tây khung x ng to, d th t y!

Qua m t bu i t i, bác s ch nhi m khoa ch y n nói v i V ng C An, vì th i gian au quá dài, b nh vi n ngh m , c n ng i nhà ký tên.

V ng C An g n nh gi ng cây bút t tay bác s , ký tên vào b n cam k t ch p nh n ph u thu t, r i nói: “Các v làm n ki u gì th ? v tôi au lâu nh v y”. Anh nói r t hùng h nh ng bàn tay không có s c, u bút run run, ch vi t ngu ch ngo c.

t nhiên có ti ng khóc c a tr s sinh t bên trong v ng ra, r t rõ ràng. Vi n m t V ng C An cay cay, anh buông l ng tay, cây bút r i xu ng t.

Ông Tô l p t c lên ti ng: “Sinh r i...”.

Hai ng i a m t nhìn nhau, ông Tô gi ng nh v a i ánh tr n, suýt n a tr t xu ng gh . Ông ph i ch ng tay vào thành gh m i ng th ng c. Bên này, V ng C An nh lao vào phòng nh ng b b v gi l i.

Ông Tô c g ng l y l i bình t nh, lên ti ng: “Bây gi khoa h c phát tri n nh ng t x a n nay, ph n sinh con u nh b c m t chân vào Qu môn quan. Anh...”

V ng C An s t ru t, v i nói: “Con bi t”.

Ông Tô kiên quy t nói h t câu: “Sau này anh ph i i x t t v i v anh. Ph n ch mong có c m t ng i àn ông quan tâm mình. Ng i khác th nào tôi m c k , nh ng tôi hi u con gái tôi...”

V ng C An nói: “Vâng, con bi t”.

Ông Tô th dài, buông tay cho con r vào bên trong.

V ng C An vào phòng , các bác s và y tá ang b n r n, a tr s sinh nh xú, h n ang n m trên ng i s n ph , hai m con u khóc. Anh th phào nh nhõm, l i nhìn m t con trai, ch th y m t c c th t nh n nhúm, c ng không bi t gi ng ai. V ng C An vô cùng xúc ng và m ng r , n n i bà bác s ch nhi m khoa hi n t gi tay ra b t, anh c ng không bi t.

Bác s c i, nói: “Tôi không nên làm phi n hai v lúc này”.

Hai v ch ng nh th n, l p t c nói l i c m n. V ng C An ôm v , hôn ch t m t cái, l i a m t nhìn con trai, th n s c l v l th ng.

Tô M t bi t anh nh n ai.

Hai ngày sau, m t a tr rõ ràng h n m t chút. V ng C An ôm con trai ng m m t lúc lâu, cu i cùng k t lu n: “Gi ng V ng Ti n”.

Trong ví da c a anh v n k p t m nh c , ch p hình hai b con n m nào.

Tâm tr ng c ng th ng d n qua i, m y ng i l n m i ngh n chuy n g i i n báo tin cho ng i thân, b n bè trong n c. V ng C An nh n tin t p th cho m y ng i thân c n nh Tri u T ng Khánh, cu i cùng không quên ch n c s i n tho i c a Châu Vi n S n. Tin nh n vi t: “Tám gi sáng hai ngày tr c, con trai tôi ã ra i, là th ng cu”. V ng C An v i vàng gi i mà không c k , sau ó c m th y có gì không h p lý, anh l i m tin nh n ra ki m tra hai l n, cu i cùng phát hi n ch không úng, anh c m th y r t bu n c i.

Tô M t m t n m c không m n i m t, em bé n m trong chi c gi ng nh l i khóc oe oe.

Bây gi là n a êm, ông bà Tô và ng i giúp vi c c ng m t m i nên Tô M t b o h v nhà ngh ng i, b a tr l i trông nom.

V ng C An v i t i b con nh ng l i lu ng cu ng chân tay.

Tô M t nói: “Thay b m...”

V ng C An c n th n t con trai lên bàn. a tr s sinh tr c m t anh nh n m c ch m n th y s , anh âu dấm ng y, do d m t lúc ành c u c u v : “Bà xã, anh không bi t làm th nào, hay là em đ y thay cho con i!”

Tô M t nói: “Em không đ y n i. Anh s làm c thôi, c lên!” Nói xong, cô nh m m t, chìm vào gi c ng .

V ng C An nín th thay b m cho con trai, m hôi nh nh i. Ngày hôm sau, anh r t t hào khi nh c n chuy n này. Vài ngày trôi qua, anh càng t ra thành th o trong vi c thay b m, m c qu n áo cho con trai, nh ng c ng ch làm vài l n khi không có ng i bên c nh, còn bình th ng anh v n không dám b a nh .

Bà Tô phàn nàn v i ch ng: “Ông xem th ng ó, ch ng ch u b con gì c !”

L n này, ông Tô bênh v c con r : “Nó là àn ông, âu bi t làm nh ng vi c này”.

Bà Tô li c nhìn ch ng. Ông Tô nói: “Lúc con gái chúng ta trong phòng , nó ngoài, m t tr ng b ch nh t gi y, có t m lòng là c r i”.

Nhà nhi u vi c v t, có hai ông bà già c ng h n, V ng C An ch ng ph i nhúng tay làm gì nên t m th i không ngh n chuy n b m v v n c. S c kh e c a Tô M t đ n h i ph c, cô t n tình ch m sóc con trai. Th i ti t nóng b c, cô li n mua b b i b ng nh a t ngoài sân sau, cho con trai vào trong ngh ch n c. C nhà và ng i giúp vi c ng quanh a tr , c i nói vui v .

M t lúc sau, V ng C An v nhà, ch ng ki n c nh này, anh h i bi n s c m t, ch nói m t câu: “C v n ch a c ng, b i gì mà b i”, r i quay ng i i vào phòng.

Tr c thái c a anh, m i ng i không dám ti p t c c i nói. Tô M t ch t ngh ra i u gì, li n b con, b o ng i giúp vi c thu đ n b b i.

Vài ngày sau, a tr hai tháng tu i b t u ho đ d i, c h ng có m, khò khè c êm không ng . i khám, bác s c ng ch kê thu c tiêu m, u ng m y ngày v n không kh i.

M y ng i l n s t ru t, suy oán nguyên nhân khi n a nh sinh b nh.

Bà Tô an i: “Ch c là b nóng t trong b ng m , nóng quá nên có m, ch c n không b s t, m y ngày n a tiêu m là kh i”.

V ng C An c n nh n: “Nóng trong gì ch , chính là l n tr c ngh ch n c nên b nhi m l nh. ang yên ang lạnh, t d ng cho con ngh ch n c”.

Tô M t lên ti ng: “Làm gì có a tr nào không b m, m em nói úng, anh ng lo l ng quá!”

V ng C An sa s m m t, nói th ng: “Bao nhiêu ng i l n, c ngày nhà c ng không trông n i m t a tr”.

Ông bà Tô tái m t, i con r i khu t, bà Tô lên ti ng: “Nó coi chúng ta là ng i còn gì!”

Bi t tình th n bà xã g n ây không c tho i mái, ông Tô c ng c m th y b n thân kém c i. Ng m ngh m t h i, ông dùng cách m ng c a ng i có h c th c: “Th ng ó h t hàm sai khi n m i ng i quen r i, sau này ch con m t thôi”.

Tô M t m m c i, c t gi ng m m m ng: “Thôi, b m ng ch p ng i b nh”.

Bà Tô ng c nhiên: “Ng i b nh? Nó làm gì có b nh, ngày nào c ng n sung m c s ng, không ph i nhúng tay vào vi c gì. N u nói có b nh thì ph i là b m b nh vì m t m i m i úng!”

Tô M t nói nh : “Sau khi con trai qua i, anh y b tr m c m, v n ch a kh i h n. Vì v y Ch Ch b m, anh y m i c ng th ng nh v y”.

Ông bà Tô im l ng. M t lúc sau bà Tô m i lên ti ng: “ ó là b nh tr m c m ph i không? Có c n i khám bác s tâm lý không?”

Tô M t thu n mi ng nói cho ch ng: “Tình tr ng này c ng không d dàng gi i quy t đ t i m, c n th i gian và s c m thông c a ng i nhà”.

Ông Tô th dài. “Con tìm ng i ki u gì mà x y ra bao nhiêu chuy n nh v y?”

Bà Tô m m lòng, an i: “Thôi, chuy n này r i vào ai c ng không d gi i quy t”.

Lúc này, hai ông bà m i b c b i.

V ng C An v n t c gi n, tâm tình che gi u b y lâu t nhiên b ch c th ng l p v nh ng l i không ti n phát ti t. Ban êm nghe ti ng ho c a con trai, anh c m th y nh b giày vò. Anh ng i m t mình trong th phòng c êm, ngày hôm sau t vé máy bay v n c, m n c công ty có vi c nh ng th c t là không th y t n m t s không bu n phi n, m c k m y ng i bên kia mu n làm th nào thì làm.

Máy bay v a h cánh, trong lòng anh ã b t u nh nhưng.

V n c thì không tránh kh i các cu c g p m t xã giao, V ng C An u không t ch i, có ng i m i u ng r u s u ng, m i i massage, anh c ng th n nhiên ng ý.

N m s p trên gi ãng massage, V ãng C An c m th y ôi bàn tay m m m i c a cô nhân viên có v b t th ãng. Anh làm gì có tâm t , ch nói: “Làm t t i cô!”

Cô nhân viên c i: “Em không bi t làm t t ”.

V ãng C An ãng, cô không bi t làm t t ? C ãng ch ãng bi t cô có b nh hay không n a? Anh không nói nhi u l i, v i b ã d y m c áo, t nhiên có c m giác mình ch y tr n kh i ch n sa a.

M y ngày sau, V ãng C An ã l y l i tâm tr ãng. Nh ã n ãng i bên kia b ãi d ãng, anh th ãi, bao nhiêu ngày r i, m t cu c i n tho i c ãng ch ãng th y.

Anh l y di ãng, i n tho i ch có m t tin nh ã anh nh ã c lúc v a xu ãng máy bay: “ ã có i sau, anh ã ch ý gi ã ãn s c kh e”.

Ban u V ãng C An ch ãng ý ã n ãi dung tin nh ã, bãy gi c k m i th m óán ý t c a v . Cô y nh c mình u ãng ít r u hay là có ý gì khác? N u có ý khác, mình c ãng không th trách cô y, nhi u ngày không g i m t cu c i n tho i ch ãng ph i là c nh gi i cao nh t c a s tin t ãng hay sao?

Anh b t giác c m th y v a t c v a bu n c i, m ãng th m, khi nào v ph i x lý ãng i ãn bà này m i c.

t n c xa xôi, Tô M t v n nh ã bình th ãng, trong khi ãng bà Tô r t s t ru t, thay con gái ã m t ãng ngày. Bà Tô th nh tho ãng l i h i. “Con có c n v ã c xem tình hình th ã nào không? Lâu nh v y r i mà không th y nó g i i n”.

Ông Tô ph ã a: “Nh v y i, th ãng nh c ãng kh i b nh r i, b m trông cháu giúp con, con v ã n c h ãng th th gi i riêng c a hai ãng i. V ch ãng xa nhau lâu c ãng không t t”.

Tô M t xem s ghi chép. “Con m i h n hu n luy ã viên Aerobic, tr c ó c ãng h n m y ãng i b n i u ãng trà. D o này con không r nh, ã vài ngày n a tính sau”.

Ông bà già nóng ru t nh ãng không th ã khuy ãn nh ã con gái. Tô M t v n làm theo k ho ch. Th nh tho ãng, k s Hàn ãng n c có v i c c n nh , cô g i giúp m y cu c i n tho i. Bãy gi cô gi i quy t công v i c r t d ãng. Ngoài ra, ngày nào cô c ãng t i phòng t p, t p ãn khi toàn thân toát rã m hôi, tinh th n ngày càng t th ãn.

M t hôm lái ô tô v ã nhà, t xa Tô M t nhìn th y m t ãng i ãng c a. L i g n m t chút, cô m i phát hi ã ó là ãng xã thân yêu.

V ãng C An ã ã c i n a không, ãi theo Tô M t. Anh v ã ãng m t ã ãng mầy nh ã ãng khi ãng i trong xe ã ã c i r ãng r v i mình, anh c ãng b t giác m m c i.

Tô M t ô tô bên l ng, xu ng xe, ch y nhanh t i khoác tay anh. V ng C An cúi u hôn lên môi v .

“Em b n r n th t y!” V ng C An c i, nói.

Tô M t nói: “B i vì anh th rông em. Cu c s ng “l u ày” này n bao gi m i k t thúc?”

Tâm tr ng c a V ng C An r t t t. “Em mu n v n c thì v i!”

Tô M t c ng vui m ng, h i ch ng: “Thanh Tuy n âu r i?”

“ ang làm bài t p... V n hoa c a anh b b m em bi n thành v n rau r i”.

“ , ánh c ng hào, phân ru ng t mà!”

“...”

Hai ng i v a nói chuy n v a i vào trong nhà. Bu i t i không th ki m ch , hai v ch ng óng ch t c a phòng ng , phóng túng h i lâu.

Sáng s m hôm sau, tr i v n ch a sáng, Tô M t t nh d y, qu tay, bên c nh không có ng i. N m m t lúc, cô mi n c ng xu ng gi ng, i sang phòng tr s sinh. Qu nhiên V ng C An ang trong ó.

Anh ng i bên c nh chi c gi ng nh , tr m m c n m bàn tay nh xú c a con trai. V ng Ch c ng ã th c gi c, hai b con yên l ng nhìn nhau.

Tô M t th m thì: “Ông xã...”

V ng C An không áp, ch th dài m t ti ng. M t lúc sau anh m i lên ti ng: “M y n m nay anh luôn c m th y mình già i nhi u, th ng lo l ng linh tinh... Lúc ch a có con c ng lo, có con càng lo h n”. Anh quay sang Tô M t, vi n m t hoe: “Có ph i anh ã già r i hay không? Dù anh làm gi c ng sai”.

Tô M t ng i xu ng c nh ch ng, cùng ng m con trai. “ êm qua, anh úng là...”

V ng C An hi u ý, gi b t c gi n, tr ng m t v i cô: “Anh sao nào?”

Tô M t m m c i: “Anh yên tâm, có em bên c nh, anh s n thôi”.

Hai ng i ang nói chuy n, ngoài c a t nhiên vang lên ti ng b c chân l ch c ch, V ng C An nh n ra là ai, li n l m Tô M t.

Thanh Tuy n y c a, d i m t nhìn hai ng i. “B m c ng ây à? Con vào th m Heo con”.

Nghe “nh danh” c a con trai, ông b li n chau mày.

Thanh Tuy n trèo lên ùi m , ngó vào trong gi ng nh , th dài. “Heo con nh th t y, chân tay bé tí!”

V ng C An cho r ng bây gi là c h i t t d y b o Thanh Tuy n. “Con ph i b o v em trai con, ph i i x t t v i nó”.

“T i sao?” Thanh Tuy n h i.

V ng C An: “B i vì con là ch gái”.

Thanh Tuy n ng m ngh , sau ó h i l i: “Có ph i n u con i x không t t v i Heo con, b c ng s không t t v i con?”

V ng C An ngh n gi ng, quay sang bà xã, v m t y b t l c.

Ngoài c a s , ti ng chim hót líu lo, làn gió nh ung a cành lá. Tô M t ôm con gái, m m c i nhìn anh...

Ghi chú:

1. “Ni m S n” có ngh a là t ng nh n S n (Châu Vi n S n), cách dùng cho ng i quá c .

H T